

[Stærmose.]

Indlæg, der er kommet, er lagt tilstrækkelig Vægt paa den rent praktiske Betydning, som dette Opgør vil have paa Gennemførelsen af Loven. Vi vil fastholde vor Dagsorden, men jeg ønsker at sige herfra, at jeg vil haabe, det bliver mig, der faar Uret med Hensyn til Vurderingen af Udviklingen paa Skoleomraadet i de kommende 5—6 Maaneder.

Hermed sluttede Forhandlingen om den fremsatte Paastand paa en motiveret Dagsorden.

Den af Stærmose foreslaaede motiverede Dagsorden (se foran).

forkastedes med 107 Stemmer mod 3.

Lovforslaget sattes derefter til fortsat Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 73 Stemmer mod 24; 3 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende Forræderi og anden landskadelig Virksomhed.

(Lovforslaget, som vedtaget af Landstinget, findes i Tillæg C. Sp. 2217; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 2309).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Lorentzen): Jeg skal anbefale det høje Ting at stemme for Lovforslaget i den Form, det har faaet i Landstinget.

Busch-Jensen: Paa mit Partis Vegne kan jeg udtale, at vi kan tiltræde de i det andet høje Ting vedtagne Ændringer i Lovforslagets §§ 1 og 2.

Vi er fremdeles af den Opfattelse, at det havde været bedre ikke at ændre Bestemmelsen i Straffelovstillægget om Mindstestrafen. Men under Hensyn til, at det i den Betænkning, som Udvalget i det andet høje Ting har afgivet, er udtalt, „at det for Udvalget er en absolut Forudsætning“, at Ændringen i Mindstestrafen er begrundet i „Ønsket om at bringe Lovens Ord i Overensstemmelse med Domspraksis, men ikke at foranledige nogen Ændring i denne“, vil vi kunne undlade at stemme imod Lovforslaget og ved Afstemningen svare „stemmer ikke“.

Hjermind: Det er med Tilfredshed, jeg ser, at man i Landstinget særlig har drøftet Spørgsmaalet om Resocialisering. Jeg fremhævede under Udvalgsbehandlingen her i Folketinget og under Behandlingen her i Salen, at jeg stadig anser dette Spørgsmaal for at være det mest betydningsfulde, som nu er tilbage i Spørgsmaalet om Opgøret med Landsforræderne fra Besættelsestiden, og jeg vil nu, naar denne Lov forlader Rigsdagen, indtrængende opfordre den højtærede Justitsminister til at underkaste dette Spørgsmaal saa omhyggelig en Overvejelse, som det er muligt.

Jeg kunde i og for sig have haft baade Lyst og Anledning til her at omtale de Bestræbelser, som er udfoldet med Hensyn til det samme Spørgsmaal i Norge, og de Resultater, man dér er kommet til, men under Hensyn til, at Sagens Vedtagelse, saaledes som jeg har forstaaet paa den højtærede Minister, haster meget, skal jeg afstaa fra at gøre særlige Bemærkninger om de Overvejelser, der er foretaget i Norge, men blot sige, at Spørgsmaalet dér har været taget op paa langt bredere Basis og i større Omfang end herhjemme, og at det vil være af Betydning, om ogsaa den højtærede Minister vil gøre sig bekendt med, hvorledes man ikke blot i Justitsdepartementet, men ogsaa i det, der svarer til vort Arbejds- og Socialministerium, har taget sig af denne Side af Sagen.

De to Ændringsforslag, der er vedtaget i Landstinget, kan mit Parti tiltræde, og